

עפ"ת 55326/12/14 - עלי זועבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 55326-12-14 זועבי נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט אמיר טובי

המערער עלי זועבי

נגד

המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

מדובר בערעור על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' סגן הנשיא ג' קרזבום) מיום 13.11.14, בגדרו הרשיע את המערער בביצוע עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. בית משפט קמא הטיל על המערער קנס בסך 1,200 ₪ שישולם בששה תשלומים שווים. הערעור מופנה הן להכרעת הדין והן לגזר הדין.

לאחר ששמע את ראיות הצדדים, עיין בדו"ח ת/1 ושקל את מכלול הטענות, ראה בית משפט קמא להעדיף באופן מובהק את גרסתו של השוטר שהעיד מטעם המשיבה על פני גרסת המערער והעד מטעמו. לאור זאת נקבע כי עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

בהתייחס לעד ההגנה שזומן מטעם המערער ובא לחזק את גרסתו לפיה נסע הלה באור ירוק, קבע בית משפט קמא כי ספק רב אם עד זה היה עם המערער ברכב, במועד ביצוע העבירה. זאת על שום שאותו עד העיד כי מדובר היה ביום שבת, שעה שאין מחלוקת כי הדו"ח נרשם ביום ה' בשבוע ועוד הוסיף כי רכבו של המערער הוא מסוג מרצדס בצבע סגול, כאשר בפועל מדובר ברכב פולקסווגן בצבע לבן. בית משפט קמא קבע כי מדובר בסתירות מהותיות המצביעות על כך שהעד כלל לא נסע עם המערער באותו מועד ובהתאם לא ניתן לסמוך על עדותו. עוד הוסיף וקבע כי העובדה שהמערער זימן כעד ראיה אדם שלא נסע עמו, מובילה למסקנה שאין לסמוך כלל גם על עדותו של המערער.

בערעור המונח בפניי טען המערער כי שגה בית משפט קמא בקביעותו דלעיל ביחס לעד הראיה. לדברי המערער, צבע הרכב הינו סגול ולא לבן כפי שמעיד רישיון הרכב. נכון הוא שמדובר ברכב מסוג פולקסווגן אך הוא דומה עד מאוד לרכב מרצדס ולכן התבלבל העד בדבריו. עוד הוסיף המערער כי אמנם הדו"ח נרשם ביום ה' בשבוע ולא ביום שבת כפי שסבר העד מטעמו, אך מאחר ויום רישום הדו"ח חל ביום חג, התבלבל העד בעדותו.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור בהפנותו לכך שמדובר בממצאי מהימנות, שערכאת הערעור לא תתערב בהם.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, לא מצאתי כל מקום לקבל טענותיו של המערער.

הכרעתו של בית משפט קמא מבוססת בעיקרה על התרשמותו הישירה מהעדים שהופיעו בפניו. הלכה מושרשת מימים ימימה היא שבית משפט, בשבתו כערכאת ערעור, לא יתערב בקביעות מהימנות של הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים שאינם מתקיימים בענייננו. בע"א 2976/12 **בראל נ' קאופמן** (23.11.2014) נאמר כי "כלל הוא כי ערכאת הערעור תמנע להתערב בקביעות כאלה של הערכאה הדיונית, בשל יתרונה של הערכאה הדיונית אשר התרשמה ישירות מן העדים והראיות". בע"א 7787/12 **עזיבון המנוח מאמא ז"ל נ' הסתדרות מדיצינית הדסה** (3.11.2014) נאמר כי "לעניין זה ידועה ההלכה, כי בית המשפט שלערעור לא מתערב על נקלה בממצאים שבעובדה שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית והוא יעשה כן רק אם מסקנותיה אינן עומדות במבחן ההיגיון והשכל הישר".

בענייננו, לא מצאתי מקום להתערב במסקנות בית משפט קמא המתבססות על התרשמותו הישירה מן העדים. לא מתקיימות כל נסיבות חריגות שיצדיקו התערבות מעין זו. משכך, דין הערעור על הכרעת הדין להידחות.

בהודעת הערעור ציין המערער כי ערעורו מופנה גם ביחס לגזר הדין, אלא שבגוף הערעור אין כל טענה המתייחסת לעונש שהוטל עליו.

חרף זאת, בחנתי את גזר הדין ולא מצאתי כל יסוד או עילה להתערב בקביעותו של בית משפט קמא.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור על שני רכיביו.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ה, 05 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.